

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8227/2024
13.03.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Гордане Комненић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милена Стевановић Ђеран, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је пуномоћник Бранко Вујовић, адвокат из ..., као правних следбеника покојног туженог ДД, ради заштите од узнемиравања права својине, одлучујући о ревизији тужене ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5118/23 од 08.11.2023. године, у седници одржаној 13.03.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене ГГ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5118/23 од 08.11.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене ГГ изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5118/23 од 08.11.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Обреновцу П 414/18 од 15.06.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је да је тужени ДД узнемирио својину тужиле власника породичне стамбене зграде на наведеној адреси површине 66 м² на начин што је онемогућио приступ њеној непокретности и постављања стазе око куће и одвода за кишницу постављањем монтажне гараже и изградњом терасе чиме је поступао супротно правноснажном решењу Основног суда у Обреновцу Р 12/15 од 31.03.2017. године, исправљеном решењем тог суда Р1 12/15 од 13.09.2017. године. Ставом другим изреке, наложено је туженом да трпи следеће извођење грађевинских радова, прецизираних налазом и мишљењем вештака грађевинске струке од 21.12.2020. године, да се уради стаза тротоар на делу дворишта које користи тужени, а уз објекат тужиле, од зидане дворишне чесме ширине исте као тротоар од терасе туженог до стамбене зграде тужиле, са истим падовима за одвод воде, да се ураде бетонски парапет од водонепропусног бетона код отвора на бетонском зиду подрума, да се избетонира тротоар од дворишне чесме туженог до краја стамбеног објекта тужиле и уради холкер за одвод воде, овај тротоар спојити са

постојећим који се налази од терасе туженог до пољске чесме туженог. Ставом трећим изреке, наложено је туженом да уклони монтажни објекат – гаражу те омогући тужиљи да користи простор у ширини од 1 метра око објекта у њеној својини из става 1. на ком простору ће јој обезбедити да несметано обавља радове из претходног става петитума. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади штету насталу његовим противправним поступањем од 50.000,00 динара са припадајућом законском затезном каматом од правноснажности до исплате. Ставом петим изреке, обавезан је тужени да тужиљи накнади трошкове поступка од 243.120,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5118/23 од 08.11.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена ГГ је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је заштита од узнемиравања права својине тужиље, а нижестепеним пресудама одлучено је усвајањем тужбеног захтева. Врховни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер се ревизијом не указује да постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или да постоји потреба новог тумачења права или неуједначена судска пракса, већ се оспорава утврђено чињенично стање, при чему су одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева, засноване на примени одговарајућих одредаба материјалног права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена ни као редовна.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења поднета је 22.08.2018. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 99.000,00 динара

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**